

آسیب‌شناسی تدوین برنامه‌های کلان حوزه سلامت؛ مرور شواهد موجود

شهریورماه ۱۳۹۴

۲ - عوامل بازدارنده ساختاری: بعد ساختاری شامل کلیه سازوکارهایی

است که انتقال مفهوم و معنا و ایده را در سازمان تسهیل می‌کند. مهمترین ویژگی برنامه‌ها و اسناد راهبردی، ایجاد تغییرات اساسی و برنامه‌ای در حوزه‌های مدیریت میانی و عملیات، سیستم‌های پشتیبانی نرم و سخت و فرایندهای اصلی اجرایی است و این نیز مستلزم بازمهندسی ساختارهای و فرایندی و دانش محور کردن آنهاست.

۳ - عوامل بازدارنده رفتاری و محتوایی: این عوامل شامل نیروی

انسانی و مجموعه کنش و واکنش‌های مربوط به آن است. تمامی کنش‌ها و واکنش‌ها و رفتارهای نیروی انسانی باید در قالب ارتباطات رسمی و غیر رسمی مشخص شده و به همه تفهیم گردد.

۴ - عوامل بازدارنده زمینه‌ای و بستر ساز (محیطی): منظور از محیط کلیه عواملی است که روی نظام اثر می‌گذارند ولی کاملاً تحت کنترل نظام نیستند. هیچ برنامه تحولی و توسعه‌ای بدون فراهم آوردن زمینه‌ها و بسترها مورد نیاز محقق نخواهد شد.

در جدول صفحه بعد چالش‌های نظام برنامه ریزی سلامت در کشور از مستندات و مطالعات انجام شده در کشور استخراج و با توجه به مدل تحلیل میدان نیروی لوین، در سه فاز قبل از برنامه ریزی، حين

برنامه ریزی و بعد از برنامه ریزی طبقه بندی شد.

قطعاً با توجه دقیق به چالش‌های اشاره شده و در پیش گرفتن راهکارهای عملی جهت ارتقای تدوین، اجرا و نظارت بر برنامه‌های نظام سلامت، می‌توان دستاوردهای زیادی را در حوزه برنامه ریزی بخش سلامت بدست آورد.

نظام برنامه ریزی در کشور از زمان شکل گیری تاکنون، همواره دستخوش تغییر بوده و فراز و فرودهای زیادی را به تبعیت از شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشور تجربه کرده است. این فراز و نشیب‌های برنامه ریزی در کلیه بخش‌های دولتی کشور از جمله بخش سلامت به اشکال مختلف احساس شده است.

اینکه چرا برنامه‌های کلان نظام سلامت در کشور ما با برخی مشکلات در تدوین مواجه می‌باشد و یا اگر در مرحله تدوین موفق باشد، اجرای آن با مشکلاتی مواجه می‌شود، ناشی از نقاط ضعف و عوامل بازدارنده‌ای است که در هر سه مقطع زمانی قبل از برنامه ریزی، حين برنامه ریزی و بعد از برنامه ریزی در بخش سلامت کشور وجود دارد و نیازمند تحلیل درست این چالش‌ها و ارائه آن در یک چارچوب مشخص است. مدل تحلیلی میدان نیرو مدلی است که شناختی مطابق با واقع و راهگشا از عوامل پیش‌نده و بازدارنده وضعیت به ما ارائه دهد و در این مستند سعی گردیده از دسته بندی عوامل بازدارنده آن استفاده گردد.

عوامل بازدارنده، به چهار دسته زیر طبقه بندی می‌کند:

۱ - عوامل بازدارنده معنایی: این عوامل به تبیین مسیر و تعیین سمت و سوی حرکت اشاره دارد. آحاد جامعه به ویژه کارگزاران و نخبگان، اعم از دانشگاهی و شاغل در دستگاه‌های اجرایی باید از مبانی نظری و مفاد برنامه‌ها و بخصوص اهداف آن آگاه باشند. شناخت راهبردی از وضعیت موجود نیز از ضروریات تدوین یک برنامه موفق است.

جدول چالش های برنامه ریزی کلان سلامت کشور

چالش	قبل از برنامه ریزی	حین برنامه ریزی	بعد از برنامه ریزی
ساختاری و زمینه ای	✓ فقدان و خلاه آمار و اطلاعات به هنگام از سوی سطوح عملیاتی ✓ وجود نهادهای تصمیم گیر موازی ✓ تمرکز نظام تصمیم گیری ✓ ناکارآمدی در هماهنگی و سازماندهی مناسب بین عناصر درون بخشی و بین بخشی ✓ تناقض در برخی قوانین و وظایف بخش سلامت با سایر دستگاهها ✓ عدم شفافیت در تعریف نقش نهادهای دخیل در برنامه ریزی های کلان سلامت ✓ ساختار سیاسی - اجتماعی کشور و تاثیر شدید متغیرهای سیاسی در برنامه های سلامت کشور ✓ ناپایداری متابع بخش سلامت	✓ کمرنگ بودن مشارکت های مردمی، نهادهای مدنی و بخش خصوصی در تدوین برنامه های سلامت ✓ گسترش بین برنامه میان مدت بخش سلامت و بودجه های سالانه کشور (و یا برنامه های سالانه) ✓ استفاده ضعیف از تجارت سایر کشورها در تدوین برنامه ها ✓ تدوین سیستم های نظارتی کارآمد برای ارزیابی برنامه های سلامت کشور و تعیین اثربخشی برنامه ها ✓ عدم پاسخگویی سطوح مختلف در برابر سیاست های اتخاذ شده و برنامه های اجرا شده ✓ ناکارآمدی سازو کارهای تخصیص و جذب منابع بخش سلامت طبق برنامه ها ✓ مبتنی بودن نظارت نظام پرداخت برنامه ها بر بازرگانی به جای ارزیابی عملکرد ✓ عدم وضوح مأموریتها و انتظارات از دستگاه های اجرایی ✓ عدم ضمانت اجرایی برنامه ها ✓ وابستگی مالی برنامه های سلامت به درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت ✓ ارتباط ضعیف بین اجرای برنامه ها و نظام های انگیزشی سازمانی و نیروی انسانی	✓ هماهنگی ضعیف بین اجرای طرح های کلان و طرح ها و پروژه های عملیاتی ✓ فقدان هماهنگی بین بخش ها و مناطق کشور برای اجرای برنامه های سلامت ✓ نبود وفاق ملی برای اجرای برنامه ها ✓ هماهنگی در تخصیص بودجه و اولویت های برنامه ها ✓ کمرنگ بودن مشارکت های مردمی، نهادهای مدنی و بخش خصوصی در هماهنگی و سازماندهی مناسب بین عناصر درون بخشی و بین بخشی ✓ تناقض در برخی قوانین و وظایف بخش سلامت با سایر دستگاهها ✓ عدم شفافیت در تعریف نقش نهادهای دخیل در برنامه ریزی های کلان سلامت ✓ ساختار سیاسی - اجتماعی کشور و تاثیر شدید متغیرهای سیاسی در برنامه های سلامت کشور ✓ ناپایداری متابع بخش سلامت
منابعی و محتوایی	✓ فقدان توافق بر روی اصول و ارزش های حاکم بر تصمیم گیری ها کلان حوزه سلامت ✓ فقدان درک مشترک از مفاهیم سلامت ✓ عدم آگاهی برنامه ریزان از مفad اسناد بالادستی ✓ جریان نداشتن تفکر برنامه ای در نظام سلامت کشور ✓ نگاه اشتباه برنامه ریزان به محیط به عنوان تهدید و منع مشکلات، به جای فرصت ✓ عدم شناخت راهبردی از وضع موجود ✓ ناکارآمدی نظام سلامت در جذب نخبگان برای بهبود برنامه ریزی ✓ نقش تصدی گری و ذینفع بودن وزارت بهداشت در برنامه های نظام سلامت و تاثیر سو بر برنامه ریزی در رویکردهای تدوین برنامه ✓ عدم وجود نوآوری در رویکردهای تدوین برنامه ✓ تخصص ناکافی در برنامه ریزی	✓ فقدان رويکرد جامع در برنامه ریزی سلامت ✓ عدم توجه کافی به حوزه بهداشت و پیشگیری در برنامه های کلان ✓ توجه ناکافی به ارتقای سطح کیفیت خدمات ✓ عدم توجه به رویکرد آینده پژوهی در برنامه ریزی و توجه اندک به گذر سریع پیدمیولوژیک بیماریها و غیربرایات جمعیتی ✓ برخوردهای انفعالی و واکنشی بجای برخوردهای پیشگیرانه و فعل در فرایند برنامه ریزی ✓ کم رنگ دیدن عدالت در تدوین برنامه ها ✓ انعطاف پذیری پایین برنامه ها و مشکلات مربوط به اصلاح برنامه در فرایند اجرا ✓ واقع گرانبودن برنامه ها ✓ شتابزدگی در فرایند و نتیجه گیری ✓ تعریف نشدن نحوه هماهنگ شدن کارهای جاری در مسیرها و الزامات تعیین شده در برنامه ✓ عدم شفافیت در تأمین منابع مالی لازم در جهت تأمین اهداف استاد تدوین شده	✓ عدم نهادینه شدن برنامه ریزی در دستگاههای اجرایی ✓ نگاه بودجه ای به برنامه در دستگاههای اجرایی و بخش ها ✓ تفاوت نوع نگاه در دولتهای تدوین کننده و اجرا کننده برنامه به اولویت های برنامه ✓ ترجمه نشدن مفاهیم برنامه برای سطوح عملیاتی

